

V. S.
XY,
XY
ID DS: XY

Brno, 21. 4. 2026
sp. zn.: Zin 74/2026

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 3. 4. 2026 Vaši žádost o poskytnutí informace, sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“), v následujícím znění:

„Věc: Žádost o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb.

Podle § 8 odst. 1 druhá věta zák. č. 141/1961 Sb., Zákon o trestním řízení soudním (trestní řád) (dále jen „tr. ř.“) jsou státní orgány povinny neprodleně oznamovat státnímu zástupci nebo policejním orgánům skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin.

Povinnost oznámit skutečnosti nasvědčující spáchání trestného činu dopadá na všechny orgány veřejné moci.

Soudy v České republice jsou nezávislé státní orgány vykonávající podle hlavy čtvrté Ústavy soudní moc. Nejvyšší soud České republiky je podle § 8 zák. č. 6/2002 Sb. Zákon o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) součástí soustavy soudů a bezesporu je tak státním orgánem, který má oznamovací povinnost podle ustanovení § 8 odst. 1 tr. ř.

Tato povinnost dopadá i na obecné soudy a soudce, není vyloučena nezávislostí soudní moci. Nelze argumentovat, že soudce je nezávislý, nemůže být nucen. To je nepřijatelné zjednodušení. Nezávislost soudce chrání jeho rozhodovací činnost, nechrání porušení zákonné povinnosti oznamovat trestnou činnost.

Pokud se soudní senát v civilním řízení dozví o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestného činu, je povinen je neprodleně oznámit podle ustanovení § 8 odst. 1 tr. ř. státnímu zástupci nebo policejním orgánům.

Žadateli o informaci je známo, že dne 27. 8. 2025 odmítl Nejvyšší soud České republiky usnesením č. j. 27 Cdo 2641/2024-710 dovolání stěžovatele proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 3. 2024, č. j. 2 Cmo 159/2023-647.

Přitom dovolání obsahuje čl. IX. tohoto znění:

Trestný čin soudce, co by důvod zmatečnosti pravomocného rozhodnutí

71. Společnost České lesy a.s. jednající neoprávněnou osobou P. M. poté, co vylákané finanční prostředky ve výši 27 828 000,00 Kč od podvedených kupujících, vyvedla na účet do Lichtenštejnska prostřednictvím jednání advokáta M. B. a I. M., coby neoprávněné osoby v postavení předsedy představenstva, podala v zastoupení advokáta B. na svého akcionáře, společnost MSATURN, spol. s r.o. žalobu, kterou se domáhala v řízení vedeném před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 64 Cm 1/2013 náhrady ve výši 3 856 165,70 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 7,75% ročně od 20. 4. 2012 do zaplacení, ke které měla být společnost České lesy a.s. oprávněna, neboť společnost České lesy a.s. jako solidární dlužník „splnila“ závazek vůči věřiteli, panamské „skořápce“ MILROY S.A., namísto žalované společnosti MSATURN, spol. s r.o. a ostatních solidárních dlužníků, způsobem jak je uvedeno výše, tedy podvodným vylákáním finančních prostředků od třetích osob z prodeje nemovitého majetku společnosti České lesy, a.s., jejímž byla žalovaná spolu s druhým akcionářem společností IAFS S.A. po právu vlastníkem skrze 100% vlastnictví akcií, bez ohledu na skutečnost že byla práva se svým majetkem svobodně nakládat, výše popsáním jednáním společnosti KKCG A.s. a firmou MILROY S.A., po 16.8.2011 protiprávně zbavena.

72. V řízení před Městským soudem v Praze vedeném pod sp. zn. 64 Cm 1/2013 došlo k záměně na straně žalobce, když nezákonně nahradil společnost České lesy a.s. nový subjekt společnost UBAR a.s., IČ 28652649, Antala Staška 1859/34, 140 00 Praha 4, právního nástupce společnosti České lesy a.s., zastoupené T. L., advokátem.

73. L. svojí přítomností v soudním sporu před Městským soudem v Praze vedeném pod sp. zn. 64 Cm 1/2013 „přispěl“ ke zjevném příklonu a rozhodnutí samosoudkyně JUDr. Kateřiny Malíkové k přiznání fiktivního nároku vůči společnosti MSATURN, spol. s r.o., resp. v době rozhodnutí vůči právní nástupkyni zaniklé společnosti MSATURN s.r.o. paní M. P., narozené dne XY, bytem XY, ačkoliv od počátku věděl, že se jedná o fiktivní nárok vycházející z nicotných rozhodnutí neoprávněných držitelů akcií společnosti České lesy a.s. skupinou skořápkových firem, se znalostí jejich skutečných vlastníků, jejichž pokyny se řídil a na výnosech z trestné činnosti se zřejmě i obohacoval, minimálně z příjmů za advokátní služby, vykonávané na základě plných mocí udělených mu neoprávněnými osobami s vědomím, že je osobou, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného podle § 206 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, přičemž za poškozenou osobu/y je třeba považovat pravé akcionáře (vlastníky) společnosti České lesy a.s. tj. žalovanou a společnost IAFS S.A.

74. Soudce zpravodaj JUDr. Radim Novotný, předseda senátu Vrchního soudu v Praze, ač již ze své rozhodovací činnosti jako soudce Městského soudu v Praze věděl, že akcionáři společnosti České lesy a.s., společnost IAFS S.A. a společnost MSATURN, spol. s r.o. nikdy nepřestali být akcionáři společnosti České lesy a.s., když ve svém rozsudku ze dne 12. 4. 2018, č. j. 23 Cm 48/2014-617 uvedl, cit.: „V okamžiku předání listinných akcií žalovanému (17. 12. 2010) nepřestal žalobce (rozuměj společnost IAFS S.A. a zároveň i MSATRURN, spol s.r.o.) být akcionářem Českých lesů, naopak se samotným držením listin – akcií žalovaným (rozuměj společnost KKCG a.s.) nelze s ohledem na výše uvedené spojovat jakékoliv oprávnění akcionáře včetně jakékoli účasti na činnosti Českých lesů a.s. Tyto závěry bylo možno dovodit již z rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp.zn. 7 Cmo 191/2016-759, jehož byl žalobce účastníkem.“

75. JUDr. Radim Novotný si tak byl již 12. 4. 2018 vědom, že společnost IAFS a.s. nepřestala být nikdy akcionářem společnosti České lesy a.s. Věděl, že ovládnutí společnosti České lesy a.s.

skořápkovou panamskou firmou MILROY S.A. je nejen nicotné, ale i protiprávní, a že žádné úkony učiněné nepravým akcionářem a neoprávněnými osobami v postavení statutárních orgánů (M., T., M.) nebo právních zástupců (B., Ř., B., L.) společnosti České lesy, jsou nicotné tedy neexistující a nemohou požívat žádnou právní ochranu. Takovou znalost měl prokazatelně ze své soudcovské činnosti a jako takové je byl povinen ve svém rozhodnutí respektovat, bez jakéhokoliv podnětu účastníků řízení. Proto lze mít důvodné podezření, že při svém výkonu soudce Vrchního soudu JUDr. Radim Novotný nejednal nestranně, svobodně, neboť musel vědět, že musí jako soudce zpravodaj definovat takové zdůvodnění svých předem přijatých závěrů, s potlačením plné znalosti všech právních i skutkových závěrů k věci se vztahujících, umožňujících mu, spolu s dalšími členy senátu, přijmout rozhodnutí s mocí a odpovědností mu náležející. Pokud tak neučinil, vystavil sebe i senát jako celek, podezření, že v dané věci nebyly dodrženy zásady nestrannosti a respektu k právu, nejen k tíži žalovaného.

76. Zapření JUDr. Radimem Novotným, předsedou senátu, na jednání Vrchního soudu v Praze dne 19. 3. 2024 jemu známé skutečnosti o nicotnosti všech právních úkonů a právních jednání jediných akcionářů společnosti České lesy a.s., kteří se jimi nikdy nestali, a jimi nicotně zvolených (odvolaných) statutárních orgánů od 1. 9. 2011, stejně jako o trvajícím vlastnictví 100 % akcií společnosti České lesy a.s. společnostmi IAFS S.A. a MSATURN, spol s r.o., když tuto vědomost získal z vlastní rozhodovací činnosti jako samosoudce Městského soudu v Praze z pravomocného rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 5. 2017, č. j. 7 Cmo 191/2016-759 a rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. 9. 2019, č. j. 27 Cdo 4956/2017-790, je jednání zjevně záměrným, neboť je vyloučeno, aby erudovaný soudce mohl akceptovat názor, že právní úkony učiněné jménem společnosti České lesy a.s. po jejich ovládnutí nastrčenými skořápkovými firmami po 16. 8. 2011 by nebyly nicotné, tedy zdánlivé, tj. neexistující a navíc i protiprávní.

77. Přestože všechny výše uvedené skutečnosti byly známé soudci zpravodaji a zároveň předsedovi senátu Vrchního soudu v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 2 Cmo 159/2023 JUDr. Radimu Novotnému, podřídil vedení věci svému cíli či zadání, rozhodné skutečnosti do procesu přezkoumání nezařadil, čímž zřejmě odklonil i členy senátu od jiného názoru či požadavku na provedení všech námitek uplatněných právním zástupcem žalované M. P. Rozhodnutí senátu Vrchního soudu v Praze v dané věci pak znamenalo potvrzení fiktivního nároku formulovaného L. a stanovení povinnosti pro M. P. ve výši 3 856 165,70 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 7,75 % ročně od 20. 4. 2012 do zaplacení a na náhradě nákladů řízení celkem 639 136,00 Kč.

78. Dovolatel má za to, že JUDr. Radim Novotný mohl svým jednáním naplnit skutkovou podstatu trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti ve formě účastnictví dle § 24 TZ, neboť, v rozporu s postavením soudce a výkonu soudní moci, přizpůsobil své jednání v pozici zpravodaje a předsedy senátu Vrchního soudu v Praze tomu, aby byly zatajeny či zpochybněny nepominutelné skutečnosti týkající se finančních prostředků společnosti České lesy a.s. nabyté podvodným vylákáním od třetích osob z fiktivního prodeje nemovitého majetku společnosti České lesy a.s. v období od 1. 9. 2011 do 31. 12. 2011, ovládané v rozhodné době anonymní skořápkou MILROY S.A., čímž se podílel spolu s dalšími osobami, jak jsou výše uvedeny a jejich skutky popsány, na vzniku škody dovolateli nejméně ve výši 8 073 370,42 Kč.

79. Dovolatel má podezření, že soudce zpravodaj a předseda senátu odvolacího soudu JUDr. Radim Novotný, resp. i soudci hlasující pro přijetí napadeného rozhodnutí, mohli v daných souvislostech spáchat trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby.

80. Dovolatel má za to, že existuje příčinná souvislost mezi pro dovolatele nepříznivým rozhodnutím odvolacího soudu a trestným činem předsedy senátu a pro nepříznivé rozhodnutí hlasujících přisedících, tedy trestný čin předsedy senátu a pro nepříznivé rozhodnutí hlasujících členů senátu mohl být příčinnou, a dle názoru žalované byl příčinou toho, proč rozhodnutí soudu vyznělo v neprospěch účastníka.

81. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 12. 2013, sp. zn. 21 Cdo 215/2013 platí, že cit.: „Smyslem (účelem) zmatečnosti podle ustanovení § 229 odst. 1 písm. g) o. s. ř. je zrušení takového pravomocného rozhodnutí soudu, které vyznělo v neprospěch některého z účastníků řízení v důsledku trestného činu soudce nebo přisedícího. Z tohoto pohledu proto není samo o sobě významné, zda soudce nebo přisedící byl za svůj trestný čin odsouzen nebo zda trestní stíhání bylo zastaveno, popřípadě vůbec nebylo zahájeno, například pro nepřipustnost trestního stíhání, anebo zda se jednáním soudce orgány činné v trestním řízení vůbec nezabývaly, ačkoliv představovalo trestný čin (například proto, že jim vůbec nebylo oznámeno). Ustanovení § 229 odst. 1 písm. g) o. s. ř. z tohoto důvodu nebude zmatečnost v návaznosti na to, že soudce nebo přisedící byl za trestný čin pravomocně odsouzen, ale pouze na skutečnosti, že soudce nebo přisedící spáchal trestný čin, v důsledku kterého bylo rozhodnuto v neprospěch některého z účastníků.“

82. Nejvyšší soud proto již dříve dospěl k závěru, že pravomocné rozhodnutí soudu je postiženo zmatečností podle ustanovení § 229 odst. 1 písm. g) o. s. ř. nejen tehdy, jestliže bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu, za nějž byl soudce nebo přisedící pravomocně odsouzen, ale i v případě, že jednání soudce nebo přisedícího, ačkoliv nebyl pravomocně odsouzen za trestný čin a ani proti němu nebylo zahájeno trestní stíhání, představuje pro společnost nebezpečný čin, jehož znaky jsou uvedeny v trestním zákoně, a že v důsledku takového jednání soudce nebo přisedícího bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2003 sp. zn. 21 Cdo 960/2003, publikované pod č. 26 v časopisu Soudní judikatura, roč. 2004).

83. Dovolatel doplňuje, že sice ve věci probíhá prověřování, zda byl spáchán trestný čin, u MSZ v Praze pod sp. zn. 4 KZN 142/2024, toto prověřování je však v začátcích, přičemž státní zástupce již avizoval nutnost opatření dalších podkladů, tedy řízení nebylo již v počátku ukončeno. Protože pravomocné rozhodnutí odvolacího soudu bylo rozhodnuto v neprospěch dovolatele v důsledku s podezřením o spáchání trestného činu předsedy senátu a pro nepříznivé rozhodnutí hlasujících přisedících, byť za něj nebyli pravomocně odsouzeni ani proti nim nebylo doposud zahájeno trestní stíhání, které však představuje pro společnost nebezpečný čin, jehož znaky jsou uvedeny v trestním zákoně (a jde tedy ve smyslu ustanovení § 3 odst.1 trestního zákona o trestný čin), je pravomocné rozhodnutí odvolacího soudu postiženo zmatečností podle ustanovení § 229 odst.1 písm. g) o. s. ř. Z uvedené skutečnosti dovolatel dovozuje, že napadené rozhodnutí je zmatečné, tudíž nevykonatelné.

Dále je v dovolání uvedeno, cit.: „Dovolatel má za to, že JUDr. Radim Novotný mohl svým jednáním naplnit skutkovou podstatu trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti ve formě účastnictví dle § 24 TZ, neboť, v rozporu s postavením soudce a výkonu soudní moci,

přízpůsobil své jednání v pozici zpravodaje a předsedy senátu Vrchního soudu v Praze tomu, aby byly zatajeny či zpochybněny nepominutelné skutečnosti týkající se finančních prostředků společnosti České lesy a.s. nabyté podvodným vylákáním od třetích osob z fiktivního prodeje nemovitého majetku společnosti České lesy a.s. v období od 1. 9. 2011 do 31. 12. 2011, ovládané v rozhodné době anonymní skořápkou MILROY S.A., čímž se podílel spolu s dalšími osobami, jak jsou výše uvedeny a jejich skutky popsány, na vzniku škody dovolateli nejméně ve výši 8 073 370,42 Kč.“ a „Dovolatel má za to, že existuje příčinná souvislost mezi pro dovolatele nepříznivým rozhodnutím odvolacího soudu a trestným činem předsedy senátu a pro nepříznivé rozhodnutí hlasujících přisedících, tedy trestný čin předsedy senátu a pro nepříznivé rozhodnutí hlasujících členů senátu mohl být příčinnou, a dle názoru žalované byl příčinou toho, proč rozhodnutí soudu vyznělo v neprospěch účastníka.“

V Replce k Vyjádření žalobce k dovolání žalované, doručené Nejvyššímu soudu dne 9. 2. 2025, je uvedeno, cit.: „Firma Zomar Anstalt, která sama o sobě nebyla nositelem žádné vlastní obchodní či jiné podnikatelské činnosti, byla účelově použita jako štít, vylučující působnost právního řádu ČR a EU, znemožňujícím se vůči této firmě domoci jakéhokoliv práva, včetně práva na vrácení akcií. Jednání a realizované ovládací úkony, včetně převodů majetků z vlastnictví společnosti České lesy a.s. osobami dosazenými těmito účelově založenými firmami nicotnými akty, nemohlo a nemůže požívat žádné legitimní ochrany nejen pro rozpor s dobrými mravy celé ovládací struktury s počátkem při protiprávním převodu akcií a procesních práv z KKCG, a.s. na panamskou skořáčku MILROY S.A., ale i z důvodu možného zakrývání finančních výnosů z trestné činnosti (výnosy z převodů majetků nicotnými akty tj. nicotnými kupními smlouvami, příklepy exekutora apod.), převáděné na zahraniční účty přímo z advokátní úschovy, či z účtu exekutora (tj. zdánlivá legalita, neplacení daní) mimo daňový systém ČR.“

Pro soudce obecných soudů povinnost podle § 8 odst. 1 trestního řádu není diskreční. Nejde o volbu typu „mohou / nemusí“. Pokud se dozví o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, oznámit musí. Přitom soudce nemusí mít jistotu, stačí „důvodné podezření“. Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o informaci, zda někdo ze soudců senátu 27 Cdo Nejvyššího soudu České republiky, tedy JUDr. Petr Šuk, JUDr. Filip Čileček nebo JUDr. Marek Doležal, ne jako nezávislí soudci ale jako zaměstnanci Nejvyššího soudu České republiky, nebo Nejvyšší soud České republiky jako státní orgán splnili povinnost neprodleně oznámit podle ustanovení § 8 odst. 1 tr. ř. státnímu zástupci nebo policejním orgánům skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, když se o těchto skutečnostech senát 27 Cdo z dovolání a repliky dozvěděl.

Zdůrazňuji, že nepožaduji žádné stanovisko k hypotetickým okolnostem ve vztahu k trestnímu řádu, potažmo procesnímu postupu orgánů činných v trestním řízení, ani nepožaduji právní výklad zákonných norem (trestního řádu) nebo sdělovat stanovisko k postupu soudů nebo soudců v civilním nebo trestním řízení, tedy informace, pro které by byla dána výluka z informační povinnosti podle InfZ. Žádám toliko o informaci, zda v uvedeném případě byla či nebyla ze strany Nejvyššího soudu České republiky, jako státního orgánu, splněna jemu uložená povinnost ustanovením § 8 odst. 1 tr. ř.“

K projednávané žádosti povinný subjekt sděluje, že **Nejvyšší soud ani žádný ze soudců rozhodujících věc sp. zn. 27 Cdo 2641/2024 v dané věci trestní oznámení nepodával.**

Z projednávané žádosti zřejmé, že zastáváte zcela jednoznačný pohled v této věci, proto si povinný subjekt dovoluje nad rámec informační žádosti uvést, že Váš pohled nesdílí. Lze mít značné pochybnosti, zda pouhá tvrzení obsažená v dovolání sama o sobě představují skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin (respektive podle názoru povinného subjektu to nepředstavují). Pokud současně nejsou pro podání trestního oznámení komukoli kladeny jakékoli překážky, můžete i Vy sám trestní oznámení podat, pokud jste přesvědčený o opaku. Navíc je ze všech okolností případu zřejmé, že v dané věci již probíhá prověřování ze strany orgánů činných v trestním řízení, pak se o to více absurdní jeví Váš požadavek na duplicitní oznámení domnělého trestného činu. Podle názoru povinného subjektu (poradce v otázkách informačního zákona) se nejedná o zcela logickou a smysluplnou konstrukci, která by se měla nejspíše odehrávat ve formě „účastník řízení ve vyjádření informuje o okolnostech, které jsou předmětem prověřování ze strany policie, proto podáváme trestní oznámení...“?

Ani na základě projednávané žádosti Nejvyšší soud, v osobě poradce v otázkách informačního zákona, nepodával trestní oznámení, jelikož nesdílí Váš pohled, že by se vyřizováním žádosti dozvěděl o skutečnostech „nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin“ ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 141/1961, o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Závěrem povinný subjekt dodává, že si je vědom, že projednávanou žádost (podanou na státní svátek – Velký pátek), vyřídil o jeden den později. Tímto se Vám povinný subjekt ústy poradce v otázkách informačního zákona omlouvá za toto nedopatření a zpoždění odpovědi. Vzhledem ke skutečnosti, že vydáním odpovědi k projednávané žádosti odpadla nečinnost, pak Vaši stížnost na nečinnost z dnešního dne povinný subjekt již jen založil do spisu.

Na úplný závěr považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Lhůta pro podání stížnosti začíná běžet den po dni doručení. Stížnost se podává Nejvyššímu soudu, který ji k rozhodnutí předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů, pokud stížnosti sám zcela nevyhoví.

Mgr. Václav Vlček
poradce v otázkách informačního zákona
pověřený vyřizováním žádostí o informace